

Una iniciativa pionera: Col·legi Montefalco

A principis de 1951, a la recerca d'un lloc als afores de la ciutat on poguessin tirar endavant algunes activitats formatives, algunes fidels de l'Opus Dei - Manuela Ortiz, Cristina Ponce i Margarita Mendoza, entre altres- van visitar Montefalco.

08/12/2010

Les dones es van impressionar al veure l'estat ruïnós del lloc. Durant

la Revolució, la hisenda sucrera de Santa Clara de Montefalco havia estat cremada en la seva totalitat, a excepció de l'Església, del mur que envoltava la propietat i dels cellers. Malgrat el lamentable estat de la construcció, les joves van percebre l'enorme potencial humà de la zona. En conseqüència, Pedro Casciaro es va encarregar d'impulsar la reconstrucció de la hisenda el 1952 i les visites periòdiques al lloc van començar el 1954.

Els inicis de Montefalco estan profundament entrellaçats amb la vida de Guadalupe Ortiz de Landázuri, qui encomanava a les altres amb la seva fe optimista. Així es va aconseguir "que les activitats es desenvolupessin en un clima acollidor i digne, tot i les escassetats materials en què es desenvolupaven".

A més, totes treballaven impulsades i animades per Mons. Josepmaria Escrivà -canonitzat el 6 d'octubre de 2002- que el 1952 els escrivia: "

Penso que aquesta tasca amb noies del camp serà de molta glòria de Déu i un gran servei per a aquesta gran nació: quantes ànimes santes hi trobareu".

El 1958, després de sis anys d'esforços i sacrificis per reparar l'ex hisenda, Margarita Mendoza va viatjar a Montefalco novament amb el propòsit d'engegar una escola que millorés la situació de les dones de la Vall d'Amilpas.

Les primeres mestres -Lourdes Xapa, Victòria Segòvia i Guadalupe Herrera- es van dedicar a buscar al voltant de l'ex hisenda noies majors de catorze anys que volguessin estudiar a la granja-escola Montefalco, que va iniciar les classes

el gener de 1959 amb trenta-tres noies.

Les classes s'impartien a la tarda perquè les alumnes tinguessin temps d'ajudar al camp i a les tasques de la llar al matí. Els estudis duraven dos anys, però si no es tenia l'educació primària completa, les alumnes havien de cursar un any més.

"Les classes pràctiques comprenien confecció, brodat, cuina casolana i rebosteria, artesanies amb teixit de vímet i sisal i nocions elementals de fusteria i decoració. Dins de les matèries teòriques s'impartien llenguatge, cal·ligrafia i ortografia, aritmètica, higiene, història i geografia, economia domèstica i religió".

A part de les classes regulars, a Montefalco també s'organitzaven activitats extraescolars en les quals podien participar les mares i germanes de les alumnes, i es

disposava d'un centre
d'alfabetització per a noies de totes
les edats.

Amb el pas dels anys es va veure la
necessitat d'obrir una secundària
que permetés que les joves de l'estat
de Morelos poguessin continuar
preparant-se. El 1968 divuit alumnes
van iniciar els seus estudis a la
telesecundaria de Montefalco.

El ben guanyat prestigi de l'escola es
va anar estenent a altres pobles i
posteriorment es va obrir el
Batxillerat i l'Escola Normal
d'Educadores. Moltes de les alumnes
de Montefalco han continuat els seus
estudis universitaris. Les graduades
del Col·legi Montefalco ja sumen al
voltant de quatre mil.

Són dones que incideixen
positivament en les seves famílies i a
la Vall d'Amilpas i els seus voltants,
zona on fa més de cinquanta anys es
van sembrar només somnis que ara

s'han transformat en una collita abundant d'educació i benestar.

Cf. *Lucina Moreno Valle y Mónica Meza , Montefalco, 1950: una iniciativa pionera para la promoción de la mujer en el ámbito rural mexicano , Studia et Documenta, Vol. 2, 2008 .*

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/una-
iniciativa-pionera-collegi-montefalco/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/una-iniciativa-pionera-collegi-montefalco/)
(08/08/2025)